

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Christus exemplo suo docuit honorum fugam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

rum extinctu. His principijs nascuntur tyran-
ni, his carnifex animus. Tu qui corporis viri-
bus fidis, tu qui fortuna munera amplexari,
O te ne alumnum quidem eius existimas, sed
partum : tu cuius semper in victoria est mens,
tu qui te Deum credis, aliquo successu tumens,
tanti perire potuisti: atq; etiam hodie minoris
potes, quantulo serpentis ictus dente: aut eti-
am, ut Anacreon Poëta, acino vua passa: ut Fa-
bins senator prator, in lactis haustu uno pilo
strangulatus. Is demum profecto vitam aqua-
lance pensuabit, qui semper fragilitatis huma-
na memor fuerit. In hunc modum Ethnicus
suam expendit vilitatem.

§. iv. IV.

Christus exemplo suo docuit honorum fugam.

Sed multò adhuc illustriora sunt, apud
Christianos, exempla honoris repudiati, aut
Matth. ii. depositi. Nimirū ab ipso Christo, magistro
29. humilitatis, profundiora illi virtutis funda-
menta didicerunt. Quid enim eo humilius,

qui videns, quod Mundi superbia eō usque
ascendisset, ut Dei maiestatem sibi homines
usurparent, voluit hominis formam acci-
pere, ut profundissima humilitate insolent-
issimam superbiam curaret? Itaque non in
regia, sed in stabulo natus, inter bruta ani-
malia

Lue, 2. 7.

malia in præsepio iacuit; non purpura, sed
 communis panni tunica vestitus incessit;
 cùm eum regem facere vellent, fugit; op. Ioan. 6.
 probrijs satiatus est; accusatus falso, iudi- 15.
 catus iniuste; crudelissimè imperfectus est;
 & cum inquis deputatus, infami genere
 mortis affectus, inter latrones, in furca,
 medius pependit. In hoc exemplar inspicere
 nos iubens Apostolus ait: *Hoc enim sentite in Phil. 2. 5.*
vobis, quod & in Christo IESV: qui cùm in-
forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse
se aequalē Deo: sed semetipsum exinanivit for-
mam serui accipiens, in similitudinem hominum
factus, & habitu inuentus ut homo. Humilia-
uit semetipsum factus obediens usq; ad mortem,
mortem autem crucis. Propter quod & Deus
exaltauit illum, &c. Nempe per hanc viam
itur ad gloriam; dumque falsus honor con-
temnitur, ad verum & perennem perueni-
tur. Vt ergo, qui se comunt, adhibent spe-
culum; ita qui se Deo adornant, Christum
sibi proponunt imitandum; vt discant se,
humiliare, si cum illo volunt exaltari. Mi-
chaelis senioris parsimoniam exosi milites cum
populo, Imperatore salutarunt Isaacum Com-
nenum, patriarcha adiuuante ac comprobante:
qui cùm Commodo plurimum faueret, Impera-
torem

torem senem regia egredi inßit. Cùm Imp. Pontificibus à Patriarcha misis dixisset: Quid mihi pro Imperio redditis? Hi verò cælesti regnū illi pollicerentur: illico abiectis Imperij insignibus, regia exiit, cùm non amplius uno anno imperasset: postq; hoc non diu superstes, vitam cum morte commutauit. Non hic sponte quidem imperium deposituit antè, quām intelligeret, quid eius loco esset recepturus; postquam autem intellexit, illico abiectis Imperij insignibus regia exiit.

§. V.

S. Paulus honorum fugâ clarus.

Rosvveid.
lib. 5. li-
bell. 15.
de Humi-
lit.

Vtiq; igitur magnum habuit erexit sibi dignitatis solatum. Quis enim non ærea aureis commutaret? Quo fine etiam in vitis Patrum senex quidam dixit: Qui plus quam dignus est honoratur aut laudatur, amplius patitur detrimentum; qui autem non fuerit omnino ab hominibus honoratus, hic desuper glorificabitur. Immò, qui cælestem gloriam sperant, in ipsa solent ignominia, in vinculis, in squallore carcerum summam gloriam Ephes. 4: collocare. Obsecro vos ego, ait Apostolus, vincitus in Domino, ut dignè ambuletis vocatione, qua vocati esis. Grandia persuasurus, ut sibi autoritatem faciat, titulum gran-

dem